

Pille Tamás m.v. szerencséje

Soóky László | 2015. október 4. - 13:10 | Vélemény

17

Megígértem a főszerkesztőnek, hogy a Misi Mókus Kalandjai című bábos mesejátékról kritikát írok, sajnos, nem tehetem. Ez az előadás nem méltó arra, hogy bárhol is szót ejtsenek róla, mert azzal olyan rangra emelkedne, mintha bármekkora jelentőséggel is bírna. Recenziót sem írok, mert bírálni csak valami művet szabad. Egy rendező dilettantizmusát csak elviselni lehet.

Amit fontosnak tartok rögzíteni: A Komáromi Jókai Színház hagyományához, elhivatottságához, küldetéséhez, művészi színvonalához, kitűnő színészeihez s az egész társulathoz méltatlan az, hogy ilyen bővli ezen a színpadon teret kapjon. Ezt az előadást Duna menti Tavasz válogató zsűrije a selejtező körben ejtette volna ki, mert nem képviseli sem a bábos, sem pedig a színházi szakmát.

Senkinek nem kötelező színházba járni. De! A gyermekelőadásokra iskolai csoportokat szerveznek, akik a csodavárás áhítatával kelnek útra. Őket átverni szellemi büntény. Az, hogy valami gyermekek számára íródik, nem azt jelenti, hogy a gyermek szellemileg visszamaradt volna. A gyermek egyébként érzékeny, s rendelkezik nagyon őszinte és mély igazságérzettel.

Tersánszky Józsi Jenő eseménydús mesefűzére Pille Tamás színpadi átíratában egy mókus esemény nélküli afrikai kirándulása, annak szálnalmas illusztrációja, melynek legkiemelkedőbb mozzanatai az alábbiak:

1. kellőképpen fodros-e a Vilma néni(Bandor Éva, Jászai Mari- díjas) bugyogója, aki egyébként rokkantnyugdíjas, de ezt az eredeti geget el kell durrantani, miközben az alábbi Pille Tamás költeményt éneklük a színház művészei a színházban tartózkodó közönségnek:

Kék az ég és ragyog a nap, Vilma néni elnassolgat.

Zimmelzumm, zimmelzumm, recefice bumm, bumm, bumm.

Csoki, eper, vanília, puncs, zöld alma, pisztácia

Zimmelzumm, zimmelzumm, recefice, bumm, bumm,
bumm.

Hogyha elfogyott a fagyi, jöhet a torta, frutti, csoki,

Zimmelzumm, zimmelzumm, recefice bumm, bumm,
bumm.

Ha mégis kicsi a pocakod, egyél egy kis tejszínhabot,

Zimmelzumm, zimmelzumm, recefice bumm, bumm,
bumm.

2. nyílt színen három perc alatt (oktató-nevelői szándék által) le tudnak-e arra a szintre részegedni a tengerészek, (Lali, Pille Tamás és Pali, Tóth Károly) hogy emberi nyelven megszólalni már ne tudjanak, de a „Baj van a részeg tengerésszel...” kezdetű gyermekdalt még színészileg képesek legyenek prezentálni.

Majd, hogy az alkoholizmus milyen szinten divat tájainkon, Gyula bácsi hajóskapitány (Bernt Tamás) is előkapja lapos butykosát, aztán a reklám helyén gyermekeinknek feltárja a magyarországi bortájakat: „hm... egészen jó...(csettint) Nem rossz! Sőt a minőségellenőrzés, kérem szépen kötelező! Állapotba kerül, s állapotában betántorog a kajütjébe, (amely első ránézésre inkább budi, mint nem) hogy elkormányozza a hajót Afrika partjai felé. Óriási szerencse, hogy épp arra szállong egy törpe albatrosz, ügyesen felkapja a nálánál ötször nagyobb vas kalitkát, megmentve a gyerekeket a szívrohamtól, akik mindent tudtak, csak azt nem, hogy Misi Mókus veszélyben van. (Újfent „baj van a részeg tengerésszel”...)

3. minden szereplő, ember és állat egyaránt starthelyzetből testi, lelki, vagy szellemi fogyatékos legyen, mert az annyira vicces, hogy azon kacagnak és hahotáznak a gyerekek.

Folytathatnánk. Maradjunk abban, hogy Misi Mókus egyetlen konfliktus nélkül megjárja Afrikát, Bud Spencer-i furfang által hazakerül és megjavul, pedig nem is volt rossz. Visszavonom, ez így nem igaz, mert volt konfliktus. Jött Krokó, a krokodilus (Pille Tamás m.v.) kitérte hatalmas száját, de Misi Mókus beleállította a stop-táblát. Mert az afrikai majmoknál divat, hogy ilyen táblát hordozzanak magukkal. Bot nem volt a környéken.

Bábos mesejátékot láttunk, szóba kell hoznunk a bábokat és a bábos teret. Amennyiben eltekintünk attól, hogy esetünkben az afrikai mókusok is majmok voltak, kimondhatjuk, hogy az állatkák ízléses kivitelezésűek voltak, viszont a térben elvesztek, aminek nyilvánvaló oka az, hogy a bábokat bábszínházi körülményekre gyártották, a nagyszínházi tér arányaiban más.

A színpadi térben elhelyezett sík idomok, amelyek tengert, folyópartot, vagy éppen sivatagot jeleztek szükségszerű, az eseményektől független tét nélküli dekorációk maradtak.

Ugyanakkor a paravánként használt alakzatok (kivéve az örökké termő fa környékét) az akciókra szűkösen bizonyultak, megfosztották a bábukat a mozgáslehetőségétől. Az aránytalanságra legjellemzőbb pillatokra a láthatatlan lepkék megjelenésekor figyelhettünk fel. S még egy szó a rendezői következtelenségről: ha elhangzik, hogy :” Itt ugrik, ott ugrik függén, ágról ágra...” nem árt, ha megjelenik a színpadon olyan fa, amely ággal rendelkezik. Ilyen fa nem volt. Volt viszont egy dalba foglalt költemény a rendező tollából, amely nélkül ne menjünk haza, amiért érdemes elzarándokolni akár a világ végén található színházba.

Dé,dé, dé dagi mókus hé.

Dundi mókus ne dagonyázz, dé,dé,dé.

Bé,bé, bé bundád poros hé.

Állj fel tornázz koszos bundás bé,bé,bé.

Én Dóra...

Én meg Donát

Én pedig a dagi Dezső dimbes-dombos csípőt ráz.

Á,é, é, ésszel éljél hé.

Étkezz szépen táncd jobb lesz é,é,é.

Nos ezt a költeményt azon a nyelven írták, amelyen, pl. Arany János, Petőfi, Weöres, vagy mondjuk Simkó Tibor írt gyerekverseket. Ezt éneklik a mi színészeink a mi gyerekeinknek.

S ehhez hasonló dalként előadott bugyutaságot koszorús költőnk még számosat elhelyezett a mese adaptációjában.

Helyette kérek bocsánatot Tersánszky Józsi Jenőtől. Helyette kérek bocsánatot Holocsy Krisztinától, Majorfalvi Bálinttól, Bernáth Tamástól, Tóth Károlytól, Bandor Évától, s mindenkitől, akik kiszolgáltatott helyzetükben részeseivé lettek ennek a színpadi blöffnek.

S helyette kérek bocsánatot a majdani néző gyerekektől is, akik majd szeretik ezt az előadást, mert egyrészt kiszabadulnak az iskolából, másrészt pedig azt hiszik, hogy ez a színház.

S, hogy miben áll Pille Tamás szerencsége? Abban, hogy Dusza Pista nem élte meg ezt az előadást, mert az első felvonás szocreál játszótérén verte volna őt agyon Vilma néni ott felejtett botjával, vagy a másodikban Szilviával, a törpe óriáskígyóval.